

Sygn. akt: I C 1428/17 upr.

Na rozprawie dnia 16 kwietnia 2018 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., zawiadomiony prawidłowo, wniósł o rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność.

Pozwany D. B. nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. B. kwoty 1285,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez wierzyciela pierwotnego (...) z pozwanym o numerze 1 (...), na mocy której pozwany zobowiązany jest do uiszczenia na rzecz wierzyciela pierwotnego kwotą stanowiącą wartość przedmiotu sporu.

Dalej powód przedstawił, iż na podstawie Porozumień z dnia 15.12.2009 r. do Umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2009 r nabył od wierzyciela pierwotnego (...) wierzytelność wobec pozwanego z tytułu zawartej przez wierzyciela pierwotnego z pozwanym umowy.

Na dowód istnienia wierzytelności powód przedłożył Umowę ramową przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2009 r. zawartą pomiędzy powodem i (...) Sp. z o.o. , Porozumienie z dnia 15.12.2009 r. do Umowy ramowej przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika stanowiącego wykaz nabytych wierzytelności oraz wyciąg z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego.

Na dochodzone pozwem roszczenie składa się kwota 100,42 zł stanowiąca wysokość zobowiązania pozwanego wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, (która miała zostać wykazana w dokumentach księgowych załączonych do pozwu, a których to dokumentów nie załączono) oraz kwota 1184,68 zł stanowiąca wysokość skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie oraz wystawionych przez wierzyciela pierwotnego not odsetkowych.

Pozwany D. B. , zawiadomiony o terminie rozprawy , nie stawił się na rozprawie i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14.12.2009 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła umowę ramową przelewu wierzytelności z (...) Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. (poprzednia nazwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandardyzowany Fundusz Sekurytyzacyjny), zaś w dniu 15.12.2009 r. Porozumienie do tej umowy.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności – k. 8-9,

porozumienie do Umowy ramowej przelewu wierzytelności k.9-10)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Przedłożone przez powoda Umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2009 zawarta pomiędzy powodem i (...) wraz z porozumieniem z dnia 15.12.2009 r. do tej umowy mogą stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy i porozumienia doszło, nie wykazują one natomiast, iż obejmowały m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową w przypadku wygrania przez cesjonariusza aukcji lub negocjacji dotyczących licytacji oferowanego wykazu wierzytelności cedent podpisze z cesjonariuszem Porozumienie o dokonaniu cesji wierzytelności objętych danym wykazem wierzytelności. Po zapłacie ceny cedent przekaze przygotowany na płycie CD wykaz wierzytelności , który był przedmiotem aukcji lub negocjacji a który będzie zawierał m.in. oznaczenie każdego dłużnika oraz wartość nominalną poszczególnych wierzytelności wraz z odsetkami. Z przekazania wykazu wierzytelności zostanie sporządzony protokół.

Załączony do pozwu wyciąg z elektronicznego załącznika do Porozumienia z dnia 15.12.2009 r. do Umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 14-12-2009 r. (k. 6) nie określa stron umowy ani też oznaczenia wykazu wierzytelności , które były przedmiotem porozumienia z dnia 15.12.2009 r. (k. 9-10) , stąd nie wiadomo, czy wskazana w wyciągu z załącznika wierzytelność wobec pozwanego wchodziła w skład wykazu wierzytelności objętych tym porozumieniem.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 4), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust.

z ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Ciężar dowodu w zakresie wysokości i wymagalności roszczenia, osoby pozwanego, terminów płatności należności wynikających z umowy, momentu wypowiedzenia umowy, terminów płatności i naliczania odsetek od należności głównej, stosownie do art. 6 KC obciąża powoda. Tymczasem powód, na dowód istnienia swojej należności, poza umową ramową przelewu wierzytelności oraz w/w porozumieniem do tej umowy oraz wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nie przedstawił żadnego dowodu istnienia wierzytelności ani jej wysokości. Z przedłożonych dokumentów nie wynika natomiast ani wysokość zobowiązania pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego ani terminy jego płatności, ani też zasadność czy terminy naliczania odsetek od należności głównej.

Nie wiadomo wobec tego jakie były obowiązki stron i terminy spełnienia przez pozwanego określonego w umowie zobowiązania, ani jaka była pierwotna wysokość zobowiązania pozwanego. Brak pierwotnej umowy skutkuje również brakiem dowodu wymagalności dochodzonej przez stronę powodową kwoty. Powołanie w pozwie ogólnie dokumentów księgowych, z których wynikać mają kwoty dochodzone pozwem, wobec braku przedstawienia tych dokumentów, jest niewystarczające do wykazania wysokości dochodzonego pozwem roszczenia.

Powód nie przedłożył żadnego dokumentu podpisanego przez pozwanego, z którego wynikałoby, że pozwany zawarł umowę, z której wynika dochodzona pozwem wierzytelność.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie

uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.